

Publicerad 2011-06-04 13:01 av M M Mannheim

Du såg mig gå

Du såg mig gå
men sa inga ord
som fick mig att stanna kvar.
Du sa med din lena röst
att du älskade mig
kvällen före.

Det jag känner för dig
förändras inte av det
du inte sa
när jag gick den morgonen.
Du blev min kärlek
första gången jag dig såg.

Du såg mig gå
men sa inga ord
som fick mig att stanna kvar.
Du sa med din lena röst
att du älskade mig
kvällen före.

Men du lät mig gå
utan ett ord.
Jag saknar dig när jag ser
mot fönstret där du stod igår
när jag kom.

Du såg mig gå
men sa inga ord
som fick mig att stanna kvar.
Du sa med din lena röst
att du älskade mig
kvällen före.

Vi var två älskanden
som bara hade ögon för varandra
I natten var vi oskiljaktiga
i varje famntag
som vi tog.

Du såg mig gå
men sa inga ord
som fick mig att stanna kvar.
Du sa med din lina röst
att du älskade mig
kvällen före.

Men du lät mig gå
morgonen efter
vi talat kärlekens språk.
Vi var två som älskade
men för dig var det bara en natt
med någon du mötte på stan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren M M Mannheim med Poeter.se id #15374 innehar upphovsrätten